

Emlékezés Kalamár Józsefre

Kalamár József, a Komunisták Magyarországi Pártja csepeli szervező egyik alapítója születésének 90. évfordulója alkalmából koszorúzási ünnepséget rendeztek szerdán a Mező Imre úti temető munkásmozgalmi panteonjában levő sírkertben.

Kalamár József nyughelyét a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága nevében Ernszt Antal, a XXI. kerületi pártbizottság első titkára és Suhajda József, a KEB tagjai

koszorúzták meg. A kegyelet, a tisztelet virágait elhelyezték a Magyar Szocialista Munkáspárt XXI. kerületi bizottsága, a kerületi tanács és a helyi népfrent-bizottság, a Magyar Ellenállók, Antifasiszták Szövetsége, valamint a Csepel Művek igazgató tanácsának képviselői. A sírt megkoszorúzták Kalamár József családtagjai, hozzátartozói. A megemlékezés az Internacionale hangjaival ért véget.

A felnőttoktatás évfordulója

Negyven éve, 1945 novemberében tették közzé azt a miniszterelnöki rendeletet, amely létrehozta Magyarországon a dolgozók általános iskoláit. Az évforduló alkalmából szerdán Kecskeméten, a szakszervezetek Bács-Kiskun megyei tanácsának székházában emlékülést tartottak, amelyre meghívták a felnőttoktatásban dolgozó, s az elmúlt évtizedekben kiemelkedő eredményeket elért pedagógusokat, szakszervezeti tisztviselőket.

Hol fogy el a bátorság?

Egy irányba mutatnak a egyenletesen álljon. Elképzeltem, amint az átvevő előzőleg aggályoskodva vizsgálta a paprikát — amikor még a termelő kocsiján volt. Lehet, ki is válogattatta, ha foltosat talált közte. Esetleg csak másodosztályúvá minősítette egy részt, — hogy aztán a rakodók csizmával igazgassák a konténerben.

Lehet ezen morgolódni, moralizálni, ejnye-ejnyezni, állást foglalni, határozatot hozni, ám változás aligha várható, amíg a személyre szülő felelősség elve nem érvényesül szigorúan.

En úgy yalahogy képzelem el, hogy előcitolnak az iskola építőt, megmutatnak nekik a foszladozó vakolatot, és azt mondanák: tisztelt uraim, először is adják vissza a kitüntéseket és jutalmakat, mert kidelebb hozzájuk. Sokan hivatkozunk mostanában Szegeden a közgazdasági napok megnyitóján elhangzott Bácskai Tamás-előadásra. Ő fogalmazott úgy: nem lehet úgy véghezvinni a szerkezetváltást, hogy közben minden és mindenki a helyén maradjon.

Egy irányba mutatnak a egyenletesen álljon. Elképzeltem, amint az átvevő előzőleg aggályoskodva vizsgálta a paprikát — amikor még a termelő kocsiján volt. Lehet, ki is válogattatta, ha foltosat talált közte. Esetleg csak másodosztályúvá minősítette egy részt, — hogy aztán a rakodók csizmával igazgassák a konténerben.

Lehet ezen morgolódni, moralizálni, ejnye-ejnyezni, állást foglalni, határozatot hozni, ám változás aligha várható, amíg a személyre szülő felelősség elve nem érvényesül szigorúan.

En úgy yalahogy képzelem el, hogy előcitolnak az iskola építőt, megmutatnak nekik a foszladozó vakolatot, és azt mondanák: tisztelt uraim, először is adják vissza a kitüntéseket és jutalmakat, mert kidelebb hozzájuk. Sokan hivatkozunk mostanában Szegeden a közgazdasági napok megnyitóján elhangzott Bácskai Tamás-előadásra. Ő fogalmazott úgy: nem lehet úgy véghezvinni a szerkezetváltást, hogy közben minden és mindenki a helyén maradjon.

1.

Asóthalmom állunk, a könyvtár előtt, szemlélődéssel üve el a párperces kényeszerű várakozást. Az első, ami a szemembe tűnt: aközelmúltban átadott új iskolának máris hull a vakolata. En tudósítottam az avatásról, némelyik szövirágra még emlékszem is az ünnepi beszédből. Az ötödik évfordulóra akár jöhetnek a tatarozók — ha lesz rájuk pénze a községi tanácsnak.

Szembem, a Móraalmi Afész felvásárlótelepén éppen rakodtak. Tölteni való fehér paprikát öntögettek neccsákókból konténerbe. Amelyik deszkakonténer epp útjában volt a rakodóknak, azt lelökték a pótkocsis IFA platójáról. Recsenve zuhantak a földre, egész rakományra való összetört, lógó oldalú tárolóedényt láttam a kerítés mellett. A konténer tetején púposodó paprikahalmot gumicsizmával rugdosta szét a rakodó, hogy

2.

Persze, magam is jól tudom, egy-egy cég önmaga nem sokra megy, ha ilyen megoldásokat választ. Legvalószínűbb, hogy még fegyelmelzettel, rossz munkacímért sem kap. Mert a csizmas rakodó megsértődik, odébbáll, és másutt rugdossa a zöldpaprikát. Itt érdemes végiggondolni a szerkezetváltozás egyik fontos momentumát: az erőforrásokat igenis ki kell vonni a veszteséges ágazatokból, és átcsoportosítani azokba, amelyek versenyképesek a nemzetközi piacon. Ez vonatkozik a munkaerőre is. Csakhogy ezzel kapcsolatban mindig működésbe lépnek fékek. A teljes foglalkoztatást feltjük az átrendező-területi munkanélküliség már ma is van. Erdemes a

3.

Nem túl eredeti gondolatlat fejezem be ezt az eszmefuttatást: bátor, okos, jó előadásokat már hallottunk, bólogattunk, örültünk a szókimondásnak máskor is. Olvastunk világos, értelmes, jó határozatokat. Egyetértés kísér a kormány munkaprogramját, célkitűzéseit. Ezek mind egy irányba mutatnak. Mégis, mintha valami átok ülne a cselekvésen: a gyakorlatban, konkrét esetben alig-alig történik valami. Amikor vállalatokhoz, iparágakhoz, vezetőkhöz, rosszul dolgozó munkásokhoz kéne hozzányúlni, elfogy az energia és a bátorság. A jó állásfoglalások és a késedelmes cselekvés egyidejű jelenléte miatt tűnik úgy, hogy haladunk, miközben alig-alig mozdulunk előre.

Tanács István

Párbeszéd a titkárral

Éz a gyár az életem

„A vállalati pártbizottság ismételt létrehozása a politikai irányítási rendszerben megteremtette a vállalati feladatok végrehajtásának centralizált képviselőit. A létrehozott pártbizottság folytatta a korábbi irányításban is megfogalmazott feladatok végrehajtásának szervezését. Legfontosabb feladatának tartotta a XIII. kongresszus, a megyei, városi pártbizottság határozatainak teljesítését, a munka folyamatában felismert helyi politikai tennivalók végrehajtását. (Idézet a KSZV párttervezeti anyagából.)

Amikor Kónya Sándorné, a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat pártbizottságának titkára azt mondja: tősgyökeres szegedi vagyok, pontosabban szölvárosi, elkezd gondolkodni azon, mit jelenthet felsővárosinak lenni. Kónyáné ma is ebben a városrészen lakik. Ragaszkodik hozzá. A dolog tehát valószínűleg azt jelenti, hogy ez az asszony a régi Felsőváros szellemét szereti.

— Az apám kubikos volt. Kilencvenedik évét tapossa. Velem lakik együtt.

— Az edényája?

— Felnevelt három gyereket és nevelt három unokát is. Ezentúl pedig olyan dolgokat csinált, amelyek a mai háziasszonyok előtt ismeretlenek: tészta gyúrt, tarhonyát készített.

— Mikor került ide a gyárba?

— 1950-ben. Szövőtanulónak. Lehetséges, hogy nem hiszi el, de én még sorba álltam, hogy bejuthassak a gyárkapun. Abban az időben rangot jelentett a szövőgyár dolgozójának lenni. Persze, a munkahely is kevesebb volt, mint manapság.

— Úgy tudom, tizenöt évig dolgozott gép mellett.

— Jól tudja. És azt is sejtheti, hogy a gépeknél dolgozók problémáit ezért tudom megérteni.

— Hány embert ismer a gyárban?

— Talán csak a legfiatalabbakat nem ismerem név szerint...

— 1960 óta pártmunkás. Sok harca volt?

— Személyes harcaim soha nem voltak. Úgyeket igyekeztem szolgálni. És ez a tény mindig megkönnyítette azt a harcot, amelyet a politika érvényesüléséért folytattam. Nem panaszkodhatom, jó partnerem volt ebben a nemrégiben nyugdíjba vonult vezérigazgató, Tóth László. Minden értelmes érvel elfogadott.

Kónyáné elvégezte a politikai főiskolát. Szociológiából szakvizsgázott. Tanulmányai befejeztével néhány évig a megyei pártbizottság munkatársa volt. Aztán — úgy látszik, minden útja visszavezet kedvenc világába, szölvők, fonó közé — ismét visszajött Újszegedre.

— A tizennégy alapszervezetben 590 párttag dolgozik — mondja —, az én munkámat két függetlenített párttitkár is segíti. Sok gondot vezetnek le a vállaltról. És ezt mondhatom el a végrehajtó bizottság tagjairól is. Kilencen vannak, és minden fontos kérdésben hallatják a szavukat. Itt kell megjegyeznem, hogy nálunk

alapszabály: három gépelt oldalnál hosszabb jelentés nem kerülhet testület elé. Sok információt lehet közölni kevés szóval is. Az is igaz, hogy szinte mindenki kötelességének érzi, hogy a jobbitás szándékával szóljon, bármilyen napirend is szerepeljen az üléseken.

Kónyáné előkeresi a legutóbbi párttervezeti jegyzőkönyvet.

— A XIII. pártkongresszus sok feladatot adott. Mi úgy gondoljuk, hogy a vállalati pártbizottság megállapításai alapján tovább kell folytatni a szervezetszervezését. A gyáregységek termelési struktúráját az önálló vertikumok felé kell terelni, és folyamatosan — ahol lehetséges — önállóbb gazdálkodási formát kell megvalósítani. A vállalati központ funkcióit a továbbfejlesztett irányítási rendszernek megfelelően újra és újra át kell rendezni. A központi irányításban maradó tevékenységben pedig növelni a vezetés és el-

lenőrzés hatékonyságát, a vállalati érdek képviselőinek eszköztárát.

— A világot hosszú évek óta gazdasági válság sújtja. Mit tesz azért a KSZV pártbizottsága, hogy a vállalat eredményei kedvezően alakuljanak?

— A változó gazdasági körülmény a vállalati pártbizottságtól és az alapszervezetektől igényelte, hogy a politikai munkamódszer elsősorban a kezdeményezésben, a szervező tevékenységben fejlődjön jelentősebben. Ehhez jelentős segítséget nyújtottak a pártbizottság mellett működő munkabizottságok. Munkájukat a tervszerűség jellemezte. Munkaterveik összhangban voltak a pártbizottság és a végrehajtó bizottság munkaprogramjával, politikai elvárásaival. Az általuk megtárgyalt témák jó alapot biztosítottak a testületeknek határozataik előkészítéséhez.

— Az interjú végén engedjen meg még egy személyes kérdést. Mi szeretett volna lenni lánykorában?

— Találja ki! Találgatok. Színésznő? Kozmetikus? Találgatok, és Kónyáné nevet.

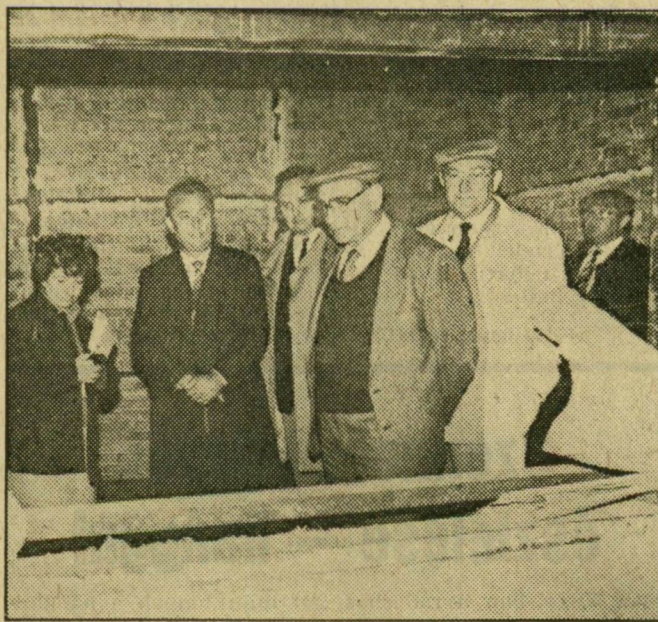
Kónyáné igazából nem vár választ. Azt mondja még: ez a gyár az életem.

Petri Ferenc

A rádió vezetőinek szegedi látogatása

Tegnap, szerdán Szegedre látogatott Hárs István, az MSZMP KB tagja, a Magyar Rádió elnöke, valamint Bocz József, a rádió elnökhelyettese, és Pásztor László, a rádió körzeti és nemzetiségi adásainak főszervezője. Dél előtt a megyei pártbizottságon találkoztak Szabó Sándorral, az MSZMP Csongrád Megyei Bizottságának első titkárával és Papp Gyulával, Szeged Megyei Városi Tanács elnökével arról tárgyaltak, hogy a szegedi kulturális intézmények miként segíthetik majd a stúdió munkáját.

Megtekintették a Dózsa György utca 7. szám alatt épülő majdani szegedi körzeti stúdiót — amelyet az egykori KISZ-bizottság helyiségeiből alakítanak ki. Boldizsár Sándor, a kivitelezést végző Csomiép igazgatója tájékoztatást adott a munkákról. Többek között elmondta, hogy a közel 50 millió forint értékű beruhá-

Nagy László felvétele

A rádió vezetői meglekintik az épülő stúdiót

zás építészeti részét a kitűzött határidőre, 1986. december 31-ig elvégzik, sőt, olvan jól haladnak, hogy több alvállalkozó már a jövő hónapban hozzákezdhet a különböző szerelésekhez. A következő év második felében a rádiótechnikai berendezéseket is elhelyezhe-

tek, és így nem lesz akadály, hogy a stúdió az adások sugárzását 1987 tavaszán megkezdje.

A rádió vezetői meglekintették a szegedi televíziós stúdiót is, majd látogatásukat befejezve, az esti órákban visszautaztak Budapestre.

Az ÉDOSZ Központi Vezetőségének ülése

Az ÉDOSZ Központi Vezetősége szerdán ülést tartott. A testület az ÉDOSZ 46. kongresszusát előkészítő irásos anyagot és a dokumentumokat vitatta meg. Az ülésen részt vett és felszólalt Gáspár Sándor, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a SZOT elnöke is. Ott volt továbbá Gyenes András, az MSZMP Központi Ellenőrző Bizottságának elnöke és Kovács Imre, a KB osztályvezető-helyettese.

Az ülésen részt vett és felszólalt Gáspár Sándor javaslatot tett az ÉDOSZ megüresedett elnöki tisztének betöltésére. A SZOT, illetve az ÉDOSZ elnöksége nevében Gyenes András, az MSZMP Központi Ellenőrző Bizottságának elnökét javasolta, aki tagja a szakszervezet Központi Vezetőségének. A testület a javaslatot egyhangúlag elfogadta.

A Központi Vezetőség ezután elemezte az üzenet és a munkahelyi szakszervezeti választások tapasztalatait, és kiegészítő javaslatokat tett a kongresszust előkészítő dokumentumokhoz.

(MTI)